

Sygn. akt II Cz 469/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółki z o.o. w S.

przy udziale dłużnika W. B.

o świadczenie pieniężne

prowadzonej przez Komrnika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu A. S./
KM 161/11 /

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 6 lutego 2014 r. sygn. akt I Co 4073/13

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem oddalono skargę dłużnika na czynność komornika w postaci ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego oraz oddalono wniosek dłużnika o obniżenie opłaty egzekucyjnej, kierując się następującymi względami:

-komornik, będąc zobowiązany wnioskiem wierzyciela o umorzenie egzekucji, trafnie ustalił opłatę stosunkową w wysokości (...) wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, gdy samej metody arytmetycznego wyliczenia tej należności skarżący nie kwestionował;

-komornik nie był także zobowiązany do uzyskania informacji o zaspokojeniu wierzyciela poza postępowaniem egzekucyjnym, natomiast miał obowiązek wyliczenia opłaty od wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, zgodnie ze stanem zaspokojenia zadłużenia wynikającym z akt egzekucyjnych;

-nie było także przesłanek do obniżenia opłaty egzekucyjnej, skoro z jednej strony dłużnik ma stałe źródło utrzymania, natomiast nakład pracy komornika należało ocenić jako właściwy i adekwatny, jeśli do chwili umorzenia egzekucji działania te skutkowały egzekwowaniem dochodzonej należności.

W zażaleniu dłużnik zarzucił naruszenie przepisu art. 49 ust. 10 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w zw. z art. 233 § 1 kpc , wobec czego wniósł o obniżenie kosztów egzekucyjnych z 24 995,24 zł do 2500 zł albo też innej - ustalonej przez sąd - kwoty. W ocenie skarżącego ustalona przez komornika kwota 24 995,24 zł jest dziesięciokrotnie wyższa od uzasadnionych kosztów prowadzenia egzekucji i zysku komornika / 2500 zł / , jak również jest niewspółmierna do kosztów wykonanych czynności i rażąco wygórowana. Także dokonana przez sąd pierwszej instancji ocena sytuacji osobistej i majątkowej skarżącego jest dowolna i niezgodna ze stanem faktycznym, skoro dłużnik od wielu lat pozostaje w ustroju rozdzielności majątkowej z żoną i samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe, a zatem spłata długu przez żonę nie miała wpływu na jego sytuację majątkową.

Sąd Okręgowy zważył :

Zażalenie nie podlega uwzględnieniu, a podniesione w nim okoliczności - będące w zasadzie powtórzeniem twierdzeń skargi - nie podważają trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia z następujących przyczyn:

-przy rozpoznawaniu wniosku o obniżenie wysokości opłaty sąd nie jest uprawniony do jednoczesnego badania prawidłowości ustalenia tej opłaty, co może jednak uczynić przy rozpoznawaniu skargi na czynność komornika, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie;

-skarżący w istocie nie neguje prawidłowości ustalenia wysokości opłaty stosunkowej, natomiast skupia się na przesłankach w postaci nakładu pracy komornika oraz swojej sytuacji majątkowej, pozwalających na ewentualne obniżenie wysokości tej opłaty;

-tylko dodatkowo należy zauważyć, że " wartość świadczenia pozostałego do wyegzekwowania", od której komornik pobiera (...)opłatę stosunkową, oznacza wartość świadczenia objętego wnioskiem wierzyciela o umorzenie postępowania egzekucyjnego , czyli pozostałego do wyegzekwowania, gdyby nie doszło do umorzenia tego postępowania na wniosek wierzyciela, przy czym przyczyna ,dla której wierzyciel zażądał umorzenia postępowania egzekucyjnego, nie ma znaczenia;

-odnośnie nakładu pracy komornika należy pamiętać, że co do zasady wysokość opłaty stosunkowej ustalona jest w sposób niezwiązany z kosztami żadnego konkretnego postępowania egzekucyjnego, jak również żadne przepisy nie określają, jaka wysokość opłaty stosunkowej jest odpowiednia do nakładu pracy komornika; w realiach niniejszej sprawy - w ocenie Sądu Okręgowego - brak jest uzasadnionych podstaw do podzielenia poglądu skarżącego o niewielkim nakładzie pracy komornika i prowadzeniu egzekucji jedynie ze świadczenia rentowego, gdy tymczasem z akt komorniczych wynikało, że komornik podejmował także szereg dalszych istotnych czynności egzekucyjnych; jeżeli zatem czynności komornika ostatecznie - bez względu na sposób i przyczyny - doprowadziły do zaspokojenia wierzyciela, to działania te należało uznać za odpowiednie i skuteczne; dlatego też odmienne uwagi skarżącego w tym zakresie jako wybitnie subiektywne - co oczywiście jest zrozumiałe, lecz bezpodstawne, nie mogły odnieść pożądanego przez niego skutku;

-z kolei dokonana przez sąd pierwszej instancji ocena sytuacji majątkowej dłużnika także nie była obarczona błędem, skoro to właśnie uiszczenie długu skarżącego przez jego żonę doprowadziło do zakończenia egzekucji, a oceny tej nie podważa dołączenie do zażalenia kserokopii umowy majątkowej małżeńskiej o wyłączeniu wspólności ustawowej, skoro sama taka czynność nie musi o niczym przesądzać, jak to w istocie miało przecież miejsce właśnie w toku niniejszej egzekucji

Z tych przyczyn zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw zostało oddalone / art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc /.